

GR 7 - E 4

SPANJE - ANDALUSIE

DEELNEMERS

Henk

Staf

Ludwig

Ivan

Jan

Woensdag 20 april 2011

- Van : Villanueva de Cauche 700 m
- Naar : Riogordo 400 m
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 826 m
- Dalen : 1.205 m
- Duur : 7 uur

Deze morgen op Zaventem vertrokken rond 06.50 uur en geland op Malaga rond 09.30 uur. Eerst met de bus naar het centrum van Malaga waar we onze gas hebben opgehaald bij de Backpackers. Vervolgens met de taxi naar ons eindpunt van de vorige tocht. Rond 13.15 uur beginnen we aan onze eerste stapdag.

We vertrekken aan de bron en vullen eerst onze flessen met water. Zoals je kunt zien hebben we flessen genoeg mee.

Het is grijs en grauw weer. Af en toe valt er regen. Opklaringen zijn zeldzaam. In het thuisland is het voor een keer beter weer. Maar treuren doen we niet, het is verlof.

Tegen de avond heeft Staf al zijn eerste blaar. Ivan doet zijn best om het heuvel te verhelpen.

We krijgen zicht op de Pena Negra die voor ons optrent. De top ligt echter in de mist.

Op weg naar Morron de Gragea krijgen we kleurrijke bloemen en planten te zien. Normaal zouden we ook zicht moeten hebben op het toeristische dorp “Colmenar” maar de mist oordeelt er anders over en we krijgen Colmenar niet te zien.

Kijk eens Peggy
wat een grote
sossis ik heb!

Ik kijk liever
naar het vogeltje.

Stoefer

Om 20.30 uur bereiken we ons eindpunt van de dag. We hadden de bedoeling om onze tent op te slaan op een daarvoor voorziene gedoogplaats. Maar dat ligt enkele kilometers buiten het dorp en de avond is reeds aan het vallen. In de plaatselijke herberg eten en drinken we wat. In ons beste Spaans vragen we aan de uitbater of hij ons geen slaapgelegenheid kan aanbieden. Hij belt meteen Peggy op die in de buurt woont en gastenkamers heeft. Zij komt ons meteen ophalen. We kunnen makkelijk praten met Peggy want het is een Vlaamse uit Turnhout. Nagenoeg het ganse dorp doet mee aan de Passiespelen die rond Pasen worden georganiseerd. Het is een openluchtspektakel waarvan we, bij het doortrekken van het dorp, de voorbereidingen kunnen van zien.

De B & B van Peggy “El Molino de las Tablas” gelegen langs het bergriviertje El Rio de la Cueva. De boomgaard levert het ganse jaar door vers fruit op zoals sinaasappels, mandarijnen, citroenen, granaatappels, vijgen, olijven en amandelen.

We nemen onze intrek in de gastenkamers van Peggy. Het gebouw was oorspronkelijk een authentieke bloemmolen. Het gebouw is 150 jaar oud. Peggy en haar vader hebben er een mooie B & B van gemaakt. Riogordo betekent eigenlijk “vette rivier”. Het dorp heeft een kleurrijk verleden van Pheniciërs, Romeinen, Moren en struikrovers. Wij voelen ons vooral met deze laatste categorie verwant.

Donderdag 21 april 2011

- Van : Riogordo 400 m
- Naar : Ventas De Zafarraya 947 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 692 m
- Dalen : 299 m
- Duur : 8 uur

Vandaag komen we in de provincie Granada. 408 km zullen we door deze provincie moeten stappen met talrijke kleine dorpjes, hoge bergpieken en drie nationale parken.

We komen in een klein dorpje waar we een huis aantreffen waarvan de eigenaar zeer creatief is geweest met allerlei gesteente die in de onmiddellijke omgeving te vinden is.

We volgen een tijdje een oude spoorwegbedding. Op de kaart staat uitdrukkelijk vermeld dat dit een “panoramaweg” is. En wij kunnen dit beamen. Het panorama is volledig weg door de mist.

Ons eindpunt is Ventas (winden) de (van) Zafarraya. Dit dorp heeft zijn naam niet gestolen. Eens we in het dorp komen worden wij er verwelkomd door hevige rukwinden. Deels zal dit te maken hebben met het slechte weer maar vermoedelijk heeft dit ook te maken met de ligging en de verschillende gebergten rond het dorp.

Door het slechte weer kiezen we er voor om te overnachten op kamer. In de eerste de beste herberg gaan we binnen. De uitbaatster kent enkel maar Spaans. In de herberg ontmoeten we echter een Zwitser die zowel Spaans, Frans als Duits spreekt. Deze Zwitser treedt voor ons op als tolk. Hij kan voor ons een kamer versieren voor 15 euro per persoon. Bij het bestellen van het volgende rondje willen we de Zwitser een pint trakteren maar hij is al weg.

Vrijdag 22 april 2011

- Van : Ventas De Zafarraya 947 m
- Naar : Alhama de Granada 897 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 584 m
- Dalen : 622 m
- Duur : 8 uur

Vandaag trekken we door het Parque Natural de las Sierras de Tejada veelal via oude vee- en ezelpaden. Het is een recent park ter bescherming van een indrukwekkend rotsmassief tussen de provincies Malaga en Granada. Rotsachtig en ruig terrein met kalksteen klippen en ravijnen in de Sierra de Tejada en een van Spanjes belangrijkste dolomietmarmer sites in de Sierra Almirajara. Er zijn veel grotten in het gebied (sommige prehistorisch). De hoogste piek die we passeren is de Pico La Maroma(2069m). De voet is voor ons zichtbaar de piek niet.

We vertrekken met droog maar met koud winderig en mistig weer. Reeds na enkele honderden meter begint het te regenen. Het zal nagenoeg de gehele dag regenen. Het wordt tevens onze natste dag van de gehele trekking. Er worden dan ook niet veel foto's genomen.

Zou ik hier een boterham met pindakaas kunnen krijgen Jan?

Ben je nou helemaal besodemieterd Henk.

Nou ja, ik vraag maar wat.

Goed halverwege de tocht passeren we een herberg. We besluiten er binnen te gaan. We hebben geluk. De open haard brandt en we kunnen er onze kledij wat te drogen hangen. We blijven er een tweetal uur zitten. Ondertussen is het buiten pijpenstelen aan het regenen.

Als we het café verlaten stopt het met regenen. Af en toe wel nog wat miezer. We zijn wel verkleumd van de kou en beslissen om terug binnen te slapen. Alhama de Granada is vrij toeristisch en we denken dat we er goedkoop een kamer kunnen versieren.

Alhama de Granada, gebouwd aan de rand van een diep ravijn, komt in zicht. Het is een pittoreske plaats in een impressionante omgeving, gekend om zijn moorse thermale baden. Goed bewaard oud Arabisch gedeelte, wallen en toren.

De kerk van Carmen met zijn prachtige fontein met drinkbaar water. Van hieruit heb je ook zicht op de kloof.

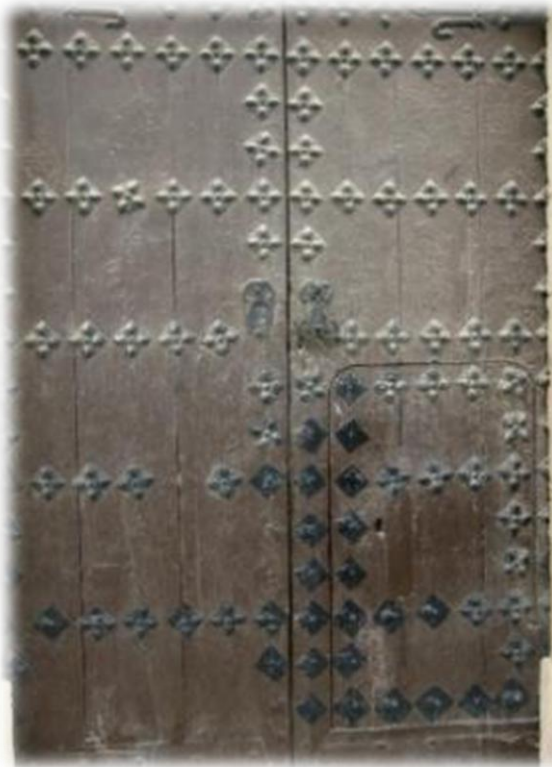

Overblijfselen van de twee bloemmolens.

Alhama de Granada is een witgekalkt slaperig stadje aan de rand van een diepe kloof. Van in de oude binnenstad hebben we al een beeld van de kloof die we morgen zullen doortrekken.

Her en der merken we nog de tekenen van de Moorse invloed. We hebben het terug voor elkaar gekregen om een overnachting te bekommen voor 15 euro per persoon.

Zaterdag 23 april 2011

- Van : Alhama de Granada 897 m
- Naar : Arenas del Rey 860 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 502 m
- Dalen : 569 m
- Duur : 7 uur

't Is nog heet. Ik zal er eens op spuwen.

We ontbijten bij “El Tigre” een goed gekende zaak in de streek. De uitbater neemt het niet zo nauw met de hygiëne. Als hij tien woorden zegt zit er vijf keer het woord “correcto” bij. Een woord dat we nu zelf ook regelmatig zullen gebruiken.

Als wij het dorp doortrekken horen we plots achter ons roepen. Het blijkt de Zwitser te zijn die gisteren voor ons tolk heeft gespeeld. Hij woont in het dorp en komt nog even een praatje maken.

De huizen zijn werkelijk op de rand van de ravijn gebouwd. Maar gevaar voor instorting is er niet. Het zijn stevige harde rotsen. Sommige wanden hebben een hoogte van meer dan 200 meter.

Restanten van de oude meelfabriek “San Francisco”. In stenen heeft men inscripties aangetroffen uit de 17de eeuw. Vroeger waren er in de kloof twee meelfabrieken. Men weet echter niet of beide fabrieken tot dezelfde familie behoorden of dat het concurrenten waren van elkaar. Maar het feit dat er ooit twee meelfabrieken waren doet toch wel vermoeden dat ook de omliggende dorpen gebruik maakten van deze fabrieken. Deze fabrieken maakten gebruik van de kracht van het water.

Er is een grote variëteit aan planten, velen inheems. Te noteren : de voor vee giftige taxus (tejo, waarvan de naam van het park), Corsicaanse en maritieme pijnbomen, palmhout, steeneik, kurkeik, galeik, esdoorn en lijsterbes. In het struikgewas vind je brem, hokjespeul, bergkersen en diverse aromatische kruiden. Bij de dieren zijn er de berggeit, ooit bijna uitgestorven, maar nu weer op peil. Bij de vogels kan je afhankelijk van het jaar diverse soorten arenden spotten, slechtvalken, havikken, spechten en rode rotslijsters.

Her en der zijn er woningen gebouwd onder en in de rotsen. Maar we hebben de indruk dat geen enkele woning nog dienst doet.

De Spaanse overheid heeft een aanvraag ingediend om de gehele kloof te laten beschermen. Half 2011 zou de zaak op Europees vlak behandeld worden.

Binnenkant van een grotwoning. Er werden hier ook sporen aangetroffen van holbewoners.

Af en toe is het lopen over een gammel brugje.

Er zijn hier heel
wat konijnenpijpen

Is dat een
werkwoord?